

Sygn. akt V GC 266/14 upr

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 czerwca 2015 r.

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze V Wydział Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący:	SSR Małgorzata DOWHANYCZ - TUROŃ
Protokolant: sekr. sądowy Joanna Linde	

po rozpoznaniu w dniu 11 czerwca 2015 r. w Jeleniej Górze

na rozprawie

sprawy z powództwa Towarzystwa (...) S.A. w W.

przeciwko R. G.

o zapłatę 3 417,00 zł

na skutek sprzeciwu pozwanego od nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym Sądu Rejonowego dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi z dnia 06.12.2013 r. sygn. akt XII GNc 4820/13, który utracił moc w całości

I. powództwo oddala w całości,

II. zasądza od powoda na rzecz pozwanego kwotę 617,00 zł tytułem kosztów postępowania, w tym kwotę 600,00 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego.

o zapłatę 2 590,03 zł

na skutek sprzeciwu pozwanego od nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym Sądu Rejonowego dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi z dnia 11.12.2013 r. sygn. akt XII GNc 4805/13, który utracił moc w całości

III. powództwo oddala w całości,

IV. zasądza od powoda na rzecz pozwanego kwotę 617,00 zł tytułem kosztów postępowania, w tym kwotę 600,00 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego.

o zapłatę 2 278,00 zł

na skutek sprzeciwu pozwanego od nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym Sądu Rejonowego dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi z dnia 11.12.2013 r. sygn. akt XII GNc 4806/13, który utracił moc w całości

V. powództwo oddala w całości,

VI. zasądza od powoda na rzecz pozwanego kwotę 617,00 zł tytułem kosztów postępowania, w tym kwotę 600,00 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego.

o zapłatę 3 417,00 zł

na skutek sprzeciwu pozwanego od nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym Sądu Rejonowego dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi z dnia 16.12.2013 r. sygn. akt XII GNc 4927/13, który utracił moc w całości

VII. powództwo oddala w całości,

VIII. zasądza od powoda na rzecz pozwanego kwotę 617,00 zł tytułem kosztów postępowania, w tym kwotę 600,00 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt V GC 266/14 upr

UZASADNIENIE

Towarzystwo (...) S.A. w W. reprezentowane przez radcę prawnego w pozwie z dnia 04.10.2013 r. skierowanym przeciwko **R. G.** prowadzącemu działalność gospodarczą wniosło o zasądzenie kwoty 3.417,00 zł z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz kosztów postępowania w tym kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu podniosło, że pozwany zawarł umowę ubezpieczenia pojazdu na dowód czego powód wystawił polisę nr (...). Składka z tytułu zawartej umowy ubezpieczenia została ustalona na podstawie wniosku pozwanego w którym oświadczył, że przez okres objęty wnioskiem przed zawarciem umowy nie spowodował żadnej szkody jako właściciel, użytkownik bądź kierujący pojazdem. Z uwagi na treść oświadczenia pozwanego powód obniżył składkę wskazując jednocześnie że informacje podane we wniosku będą weryfikowane z danymi zawartymi w rejestrze umów i szkód prowadzonym przez Ubezpieczeniowy Fundusz Gwarancyjny (dalej : (...)). Towarzystwo (...) wskazało, że z informacji uzyskanych od (...) wynika, iż pozwany w w/w okresie przed zawarciem umowy ubezpieczenia spowodował szkody co powoduje konieczność dokonania rekalkulacji składki. Obliczyło, że po dokonaniu ustalenia prawidłowej składki bez uwzględnienia udzielonych zniżek do zapłaty pozostała kwota w wysokości 3417 zł. Powód wzywał pozwanego do jej zapłaty ale wezwanie okazało się bezskuteczne.

Sąd Rejonowy dla Łodzi Śródmieścia XII Wydział Gospodarczy w Łodzi w dniu 06.12.2013 r. w sprawie XII GNc 4820/13 wydał **nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym** (k.31) zgodny z żądaniem pozwu.

Pozwany w **sprzeciwie** od w/w orzeczenia (k.34) reprezentowany przez radcę prawnego zaskarżył je w całości wnosząc oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów postępowania w tym kosztów zastępstwa procesowego. Ponadto podniósł zarzut niewłaściwości miejscowej Sądu w Łodzi.

W uzasadnieniu podniósł, że zawarł umowę wskazaną w pozwie ale uczynił to przy udziale pośrednika ubezpieczeniowego, który zapewniał go że wszystkie dane zawarte we wniosku są poprawne. Wskazał na treść art. 8a ust. 1 ustawy z 22.05.2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych (...) twierdząc, że ubezpieczyciel może zmienić wysokość składki jeżeli wykaże istnienie związku przyczynowego między zatajoną szkodowością a zwiększeniem prawdopodobieństwa wystąpienia wypadku oraz występowanie znacząco wyższego ryzyka w stosunku do tego o jakim wiedział przed zawarciem umowy. Podniósł, że powód nie wywiązał się z tego obowiązku, ani nie podał sposobu wyliczenia składki. Zarzucił, że powód nie zweryfikował oświadczenia o szkodowości w okresie trwania umowy stron ,ale dopiero po jego upływie, a nadto w okresie tym nie wystąpiła żadna szkoda.

Sąd Rejonowy dla Łodzi Śródmieścia XII Wydział Gospodarczy w Łodzi w dniu 13.02.2014 r. wydał postanowienie w którym stwierdził swą **niewłaściwość miejscową i przekazał sprawę do rozpoznania tut. Sądowi** (k.45). Sprawie nadano sygnaturę V GC 266/14 upr.

Powód w **odpowiedzi na sprzeciw od nakazu zapłaty** (k.60) podtrzymał dotychczasowe stanowisko w sprawie i wskazał równocześnie podstawę prawną dochodzonego roszczenia jako art.471 k.c.

Towarzystwo (...) S.A. w W. reprezentowane przez radcę prawnego w pozwie z dnia 04.10.2013 r. skierowanym przeciwko **R. G.** prowadzącemu działalność gospodarczą wniosło o zasądzenie kwoty 2.590,03 zł z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz kosztów postępowania w tym kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu podniosło, że pozwany zawarł umowę ubezpieczenia pojazdu na dowód czego powód wystawił polisę nr (...). Składka z tytułu zawartej umowy ubezpieczenia została ustalona na podstawie wniosku pozwanego w którym oświadczył, że przez okres objęty wnioskiem przed zawarciem umowy nie spowodował żadnej szkody jako właściciel, użytkownik bądź kierujący pojazdem. Z uwagi na treść oświadczenia pozwanego powód obniżył składkę wskazując jednocześnie że informacje podane we wniosku będą weryfikowane z danymi zawartymi w rejestrze umów i szkód prowadzonym przez Ubezpieczeniowy Fundusz Gwarancyjny (dalej: (...)). Towarzystwo (...) wskazało, że z informacji uzyskanych od (...) wynika, iż pozwany w w/w okresie przed zawarciem umowy ubezpieczenia spowodował szkody co powoduje konieczność dokonania rekalkulacji składki. Obliczyło, że po dokonaniu ustalenia prawidłowej składki bez uwzględnienia udzielonych zniżek do zapłaty pozostała kwota w wysokości 2.590,03 zł. Powód wzywał pozwanego do jej zapłaty ale wezwanie okazało się bezskuteczne.

Sąd Rejonowy dla Łodzi Śródmieścia XII Wydział Gospodarczy w Łodzi w dniu 11.12.2013 r. w sprawie XII GNC 4805/13 wydał **nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym** (k.31) zgodny z żądaniem pozwu.

Pozwany w **sprzeciwie** od w/w orzeczenia (k.34) reprezentowany przez radcę prawnego zaskarżył je w całości wnosząc oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów postępowania w tym kosztów zastępstwa procesowego. Ponadto podniósł zarzut niewłaściwości miejscowej Sądu w Łodzi.

W uzasadnieniu podniósł, że zawarł umowę wskazaną w pozwie ale uczynił to przy udziale pośrednika ubezpieczeniowego, który zapewniał go że wszystkie dane zawarte we wniosku są poprawne. Wskazał na treść art. 8a ust. 1 ustawy z 22.05.2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych (...) twierdząc, że ubezpieczyciel może zmienić wysokość składki jeżeli wykaże istnienie związku przyczynowego między zatajoną szkodowością a zwiększeniem prawdopodobieństwa wystąpienia wypadku oraz występowanie znacząco wyższego ryzyka w stosunku do tego o jakim wiedział przed zawarciem umowy. Podniósł, że powód nie wywiązał się z tego obowiązku, ani nie podał sposobu wyliczenia składki. Zarzucił, że powód nie zweryfikował oświadczenia o szkodowości w okresie trwania umowy stron ,ale dopiero po jego upływie, a nadto w okresie tym nie wystąpiła żadna szkoda.

Sąd Rejonowy dla Łodzi Śródmieścia XII Wydział Gospodarczy w Łodzi w dniu 13.02.2014 r. wydał postanowienie w którym stwierdził swą **niewłaściwość miejscową i przekazał sprawę do rozpoznania tut. Sądowi** (k.46). Sprawie nadano sygnaturę V GC 267/14 upr.

Powód w **odpowiedzi na sprzeciw od nakazu zapłaty** (k.58) podtrzymał dotychczasowe stanowisko w sprawie i wskazał równocześnie podstawę prawną dochodzonego roszczenia jako art.471 k.c.

Towarzystwo (...) S.A. w W. reprezentowane przez radcę prawnego w pozwie z dnia 04.10.2013 r. skierowanym przeciwko **R. G.** prowadzącemu działalność gospodarczą wniosło o zasądzenie kwoty 2.278,00 zł z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz kosztów postępowania w tym kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu podniosło, że pozwany zawarł umowę ubezpieczenia pojazdu na dowód czego powód wystawił polisę nr (...). Składka z tytułu zawartej umowy ubezpieczenia została ustalona na podstawie wniosku pozwanego w którym oświadczył, że przez okres objęty wnioskiem przed zawarciem umowy nie spowodował żadnej szkody jako właściciel, użytkownik bądź kierujący pojazdem. Z uwagi na treść oświadczenia pozwanego powód obniżył składkę wskazując jednocześnie że informacje podane we wniosku będą weryfikowane z danymi zawartymi w rejestrze umów i szkód

prowadzonym przez Ubezpieczeniowy Fundusz Gwarancyjny (dalej : (...)). Towarzystwo (...) wskazało, że z informacji uzyskanych od (...) wynika, iż pozwany w w/w okresie przed zawarciem umowy ubezpieczenia spowodował szkody co powoduje konieczność dokonania rekalkulacji składki. Obliczyło, że po dokonaniu ustalenia prawidłowej składki bez uwzględnienia udzielonych zniżek do zapłaty pozostała kwota w wysokości 2.278,00 zł. Powód wzywał pozwanego do jej zapłaty ale wezwanie okazało się bezskuteczne.

Sąd Rejonowy dla Łodzi Śródmieścia XII Wydział Gospodarczy w Łodzi w dniu 11.12.2013 r. w sprawie XII GNC 4806/13 wydał **nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym** (k.31) zgodny z żądaniem pozwu.

Pozwany w **sprzeciwie** od w/w orzeczenia (k.34) reprezentowany przez radcę prawnego zaskarżył je w całości wnosząc oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów postępowania w tym kosztów zastępstwa procesowego. Ponadto podniósł zarzut niewłaściwości miejscowej Sądu w Łodzi.

W uzasadnieniu podniósł, że zawarł umowę wskazaną w pozwie ale uczynił to przy udziale pośrednika ubezpieczeniowego, który zapewniał go że wszystkie dane zawarte we wniosku są poprawne. Wskazał na treść art. 8a ust. 1 ustawy z 22.05.2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych (...) twierdząc, że ubezpieczyciel może zmienić wysokość składki jeżeli wykaże istnienie związku przyczynowego między zatajoną szkodowością a zwiększeniem prawdopodobieństwa wystąpienia wypadku oraz występowanie znacząco wyższego ryzyka w stosunku do tego o jakim wiedział przed zawarciem umowy. Podniósł, że powód nie wywiązał się z tego obowiązku, ani nie podał sposobu wyliczenia składki. Zarzucił, że powód nie zweryfikował oświadczenia o szkodowości w okresie trwania umowy stron ,ale dopiero po jego upływie, a nadto w okresie tym nie wystąpiła żadna szkoda.

Sąd Rejonowy dla Łodzi Śródmieścia XII Wydział Gospodarczy w Łodzi w dniu 13.02.2014 r. wydał postanowienie w którym stwierdził swą **niewłaściwość miejscową i przekazał sprawę do rozpoznania tut. Sądowi** (k.46). Sprawie nadano sygnaturę V GC 268/14 upr.

Powód w **odpowiedzi na sprzeciw od nakazu zapłaty** (k.57) podtrzymał dotychczasowe stanowisko w sprawie i wskazał równocześnie podstawę prawną dochodzonego roszczenia jako art.471 k.c.

Towarzystwo (...) S.A. w W. reprezentowane przez radcę prawnego w pozwie z dnia 04.10.2013 r. skierowanym przeciwko **R. G.** prowadzącemu działalność gospodarczą wniosło o zasądzenie kwoty 3.417,00 zł z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz kosztów postępowania w tym kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu podniosło, że pozwany zawarł umowę ubezpieczenia pojazdu na dowód czego powód wystawił polisę nr (...). Składka z tytułu zawartej umowy ubezpieczenia została ustalona na podstawie wniosku pozwanego w którym oświadczył, że przez okres objęty wnioskiem przed zawarciem umowy nie spowodował żadnej szkody jako właściciel, użytkownik bądź kierujący pojazdem. Z uwagi na treść oświadczenia pozwanego powód obniżył składkę wskazując jednocześnie że informacje podane we wniosku będą weryfikowane z danymi zawartymi w rejestrze umów i szkód prowadzonym przez Ubezpieczeniowy Fundusz Gwarancyjny (dalej : (...)). Towarzystwo (...) wskazało, że z informacji uzyskanych od (...) wynika, iż pozwany w w/w okresie przed zawarciem umowy ubezpieczenia spowodował szkody co powoduje konieczność dokonania rekalkulacji składki. Obliczyło, że po dokonaniu ustalenia prawidłowej składki bez uwzględnienia udzielonych zniżek do zapłaty pozostała kwota w wysokości 3.417,00 zł. Powód wzywał pozwanego do jej zapłaty ale wezwanie okazało się bezskuteczne.

Sąd Rejonowy dla Łodzi Śródmieścia XII Wydział Gospodarczy w Łodzi w dniu 16.12.2013 r. w sprawie XII GNC 4927/13 wydał **nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym** (k.29) zgodny z żądaniem pozwu.

Pozwany w **sprzeciwie** od w/w orzeczenia (k.31) reprezentowany przez radcę prawnego zaskarżył je w całości wnosząc oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów postępowania w tym kosztów zastępstwa procesowego. Ponadto podniósł zarzut niewłaściwości miejscowej Sądu w Łodzi.

W uzasadnieniu podniósł, że zawarł umowę wskazaną w pozwie ale uczynił to przy udziale pośrednika ubezpieczeniowego, który zapewniał go że wszystkie dane zawarte we wniosku są poprawne. Wskazał na treść art. 8a ust. 1 ustawy z 22.05.2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych (...) twierdząc, że ubezpieczyciel może zmienić wysokość składki jeżeli wykaże istnienie związku przyczynowego między zatajoną szkodowością a zwiększeniem prawdopodobieństwa wystąpienia wypadku oraz występowanie znacząco wyższego ryzyka w stosunku do tego o jakim wiedział przed zawarciem umowy. Podniósł, że powód nie wywiązał się z tego obowiązku, ani nie podał sposobu wyliczenia składki. Zarzucił, że powód nie zweryfikował oświadczenia o szkodowości w okresie trwania umowy stron ,ale dopiero po jego upływie, a nadto w okresie tym nie wystąpiła żadna szkoda.

Sąd Rejonowy dla Łodzi Śródmieścia XII Wydział Gospodarczy w Łodzi w dniu 04.04.2014 r. wydał postanowienie w którym stwierdził swą **niewłaściwość miejscową i przekazał sprawę do rozpoznania tut. Sądowi** (k.41). Sprawie nadano sygnaturę V GC 377/14 upr.

Powód w **odpowiedzi na sprzeciw od nakazu zapłaty** (k.51) podtrzymał dotychczasowe stanowisko w sprawie i wskazał równocześnie podstawę prawną dochodzonego roszczenia jako art.471 k.c.

Zarządzeniem z dnia 30.10.2014 r. (k.103) Sąd na podstawie art. 219 k.p.c. połączył do wspólnego rozpoznania i rozstrzygnięcia sprawy o sygn. V GC 266/14 upr, V GC 267/14 upr, V GC 268/14 upr, V GC 377/14 upr i zarządził dalsze prowadzenie ich pod sygn. V GC 266/14 upr.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

Strony są przedsiębiorcami. Powód działa w formie spółki kapitałowej, zaś pozwany prowadzi działalność gospodarczą jako osoba fizyczna w oparciu w wpis do ewidencji działalności gospodarczej.

(odpis KRS powoda k. 5-9 ze sprawy V GC 266/14 upr, V GC 267/14 upr, V GC 268/14 upr, V GC 377/14 upr, informacja z CEIDG k. 25,38 ze sprawy V GC 266/14 upr, k. 25,37 ze sprawy V GC 267/14 upr, k.24,37 ze sprawy V GC 268/14 upr, k. 24,34 ze sprawy V GC 377/14 upr)

R. G. prowadzi firmę transportową pod nazwą (...) s.c. R. i W. G. i w dniu 24 sierpnia 2012 r. chciał zawrzeć u agenta ubezpieczeniowego M. J. prowadzącej firmę (...).PL umowy ubezpieczenia OC swoich pojazdów (autobusów). W tym celu zwrócił się telefonicznie za pośrednictwem swojej pracownicy do firmy wymienionej i podał dane potrzebne do wypełnienia wniosków i polis. Oświadczył, że w okresie ostatnich 36 miesięcy wystąpiła jedna szkoda z ubezpieczenia OC co skutkowało 40% zniżką w wysokości składki. Obsługę pozwanego w tym zakresie prowadziła M. J. i jej małżonek P. J..

Wypełnione dokumenty wniosków i polis zostały pozwanemu przesłane pocztą do podpisu i następnie podpisane odesłał do M. J., która przekazała je ubezpieczycielowi.

W powyższy sposób pozwany ubezpieczył w zakresie ubezpieczenia OC na okres od dnia 24.08.2012 r. do dnia 23.08.2013 r. pojazdy marki :

R. nr rej. (...) ze składką w kwocie 2.338,00 zł (polisa nr (...)),

M. nr rej. (...) ze składką w kwocie 2.338,00 zł (polisa nr (...)),

M. nr rej. (...) ze składką w kwocie 2.338,00 zł (polisa nr (...)),

R. nr rej. (...) ze składką w kwocie 2.338,00 zł (polisa nr (...)).

Pozwany opłacił wszystkie w/w składki.

W okresie ubezpieczenia na podstawie w/w umów nie doszło do żadnych szkód i ubezpieczyciel nie wypłacał tytułem udzielonej ochrony żadnych odszkodowań.

Powód uzyskał z bazy danych Ubezpieczeniowego Funduszu Gwarancyjnego informacje o tym, że w okresie 36 miesięcy wstecz od zawarcia w/w umów miało miejsce jeszcze jedno poza wskazanym przez pozwanego zdarzenie ubezpieczeniowe (odnotowano w tym okresie zdarzenia w dniach 08.12.2009 r. i 24.08.2011 r.). Wobec tego dokonał rekalkulacji składki i w dniach 01.03.2013 r. i 19.06.2013 r. poinformował o tym pozwanego. Powód obliczył wówczas korektę składek na następujące kwoty :

3.417,00 zł tytułem polisy nr (...),

3.417,00 zł tytułem polisy nr (...),

2.590,03 zł tytułem polisy nr (...),

3.417,00 zł tytułem polisy nr (...)

wzywając pozwanego do ich zapłaty.

R. G. nie dokonał zapłaty w/w kwot.

(- polisa ubezpieczenia wraz z wnioskiem o ubezpieczenie k. 12-14, informacja z (...) k.15-21 ze sprawy V GC 266/14 upr, V GC 267/14 upr, V GC 268/14 upr, V GC 377/14 upr,

- wezwania do zapłaty k. 23,74-75 ze sprawy V GC 266/14 upr, k. 22-23,65-66 ze sprawy V GC 267/14 upr, k.22-23,65-66 ze sprawy V GC 268/14 upr, k. 20-23,65-66 ze sprawy V GC 377/14 upr,

- taryfy OC k.67-73 ze sprawy V GC 266/14 upr, k. 68-81 ze sprawy V GC 267/14 upr, k.67-73 ze sprawy V GC 268/14 upr, k. 58-64 ze sprawy V GC 377/14 upr,

- arkusz kalkulacji składki k.76 ze sprawy V GC 266/14 upr, k. 67 ze sprawy V GC 267/14 upr, k.64 ze sprawy V GC 268/14 upr, k. 66a ze sprawy V GC 377/14 upr,

- zeznania świadków : M. J. k. 131-132, 182v, P. J. k.182-182v)

Sąd zważył, co następuje :

Powodowa spółka wskazała, iż podstawę prawną powództwa stanowi art. 471 k.c. Zgodnie z jego brzmieniem dłużnik obowiązany jest do naprawienia szkody wynikłej z niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania, chyba że niewykonanie lub nienależyte wykonanie jest następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi.

Wobec powyższego stwierdzić należało, że na powodowej spółce ciążył obowiązek procesowy udowodnienia zarówno istnienia roszczeń dochodzonych pozwami co do zasady tj. faktu zawarcia umowy, niewykonania lub nienależytego wykonania jej przez pozwanego jak i co do konkretnej kwoty szkody tj. kwot dochodzonych czterema w/w pozwami.

Zdaniem Sądu powodowa spółka nie uczyniła zadość temuż obowiązkowi procesowemu, stąd wszystkie cztery powództwa podlegały oddaleniu w całości.

Sąd miał na uwadze, że zgodnie z przepisem art. 3 k.p.c., strony i uczestnicy postępowania obowiązani są dawać wyjaśnienia co do okoliczności sprawy zgodnie z prawdą i bez zatajania czegokolwiek oraz przedstawiać dowody. Przepis ten nie nakłada zatem na sąd obowiązku dążenia do wykrycia prawdy obiektywnej (materialnej) bez względu na procesową aktywność stron. Wręcz przeciwnie, przy rozpoznawaniu sprawy rzeczą sądu nie jest zarządzenie dochodzeń w celu uzupełnienia lub wyjaśnienia twierdzeń stron i wykrycia środków dowodowych pozwalających

na ich udowodnienie ani też sąd nie jest zobowiązany do przeprowadzenia z urzędu dowodów zmierzających do wyjaśnienia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy (art. 232 k.p.c.). Obowiązek przedstawienia dowodów spoczywa na stronach (art. 3 k.p.c.), a ciężar udowodnienia faktów mających dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie (art. 227 k.p.c.) spoczywa na stronie, która z faktów tych wywodzi skutki prawne (art. 6 k.c.). Adresatem normy zawartej w art. 3 k.p.c. są strony a nie sąd, a zatem co do zasady nie można zarzucać, iż sąd go naruszył (vide : wyrok S. A. w Poznaniu z dnia 29 grudnia 2003 r. I ACa 1457/2003). Zważyć przy tym należało, że artykuł 6 k.c. dopuszcza możliwość rozstrzygnięcia przez sąd sporu także wtedy, gdy strona obciążona ciężarem dowodu nie udowodni faktów, z których wywodzi skutki prawne. Sąd nie ma obowiązku działania z urzędu w postępowaniu prowadzonym z udziałem podmiotów profesjonalnie zajmujących się działalnością gospodarczą, tym bardziej gdy są reprezentowani przez pełnomocników zawodowych, co jest zgodne z obecnymi tendencjami w ukształtowaniu kontradiktoryjnego postępowania sądowego (vide : wyrok Sądu Najwyższego z dnia 26 kwietnia 2007 r. II CSK 22/2007).

W ocenie Sądu zaoferowane przez powodową spółkę w niniejszym postępowaniu dowody nie doprowadziły do udowodnienia roszczeń dochodzonych pozwami. Sąd miał bowiem na względzie, że inicjatywa dowodowa powodowej spółki sprowadzała się do wniosków o przeprowadzenie dowodów z dokumentów, w tym w postaci wniosków i polis ubezpieczeniowych i pism stanowiących korespondencję stron. Wszystkie wnioskowane dowody zostały przeprowadzone przez Sąd i nie wskazywały one zdaniem Sądu na zasadność powództw. Sąd przydał walor wiarygodności wszystkim dowodom zgromadzonym w sprawie. Sąd nie dopatrył się okoliczności mogących zdeprecjonować ich moc dowodową, zresztą nie czyniły tego również strony. Zatem uznać należało, że odzwierciedlają one prawdziwy zaistniały w sprawie stan faktyczny.

W ocenie Sądu powodowej spółce udało się udowodnić, że strony łączyły umowy ubezpieczenia OC pojazdów marki :

R. nr rej. (...) ze składką 2.338,00 zł (polisa nr (...)),

M. nr rej. (...) ze składką 2.338,00 zł (polisa nr (...)),

M. nr rej. (...) ze składką 2.338,00 zł (polisa nr (...)),

R. nr rej. (...) ze składką 2.338,00 zł (polisa nr (...)).

Okolicznościom tym pozwany nie przeczył. Nie sposób jednak przyjąć, że pozwany w sposób nienależyty w/w umowy wykonał. Zdaniem Sądu pozwany z należytą starannością wskazał na tzw. szkodowość przy zawieraniu umów ubezpieczenia w dniu 24.08.2012 r. Zważyć bowiem trzeba, że posiadając kilka pojazdów (tzw. flotę) zwrócił się do profesjonalisty tj. agenta ubezpieczeniowego M. J. prowadzącej firmę (...) aby zawrzeć umowy ubezpieczenia OC. Obsługę pozwanego w zakresie tychże umów prowadziła wymieniona oraz jej małżonek P. J.. Przed zawarciem umów zapytano pozwanego o to czy w okresie ostatnich 3 lat wystąpiły szkody i on wskazał na jedną zaistniałą szkodę. Wówczas sporządzono wnioski o ubezpieczenie i kalkulację składek z których wynikała min. zniżka 40% i kwoty składek do zapłaty. Strony zawarły cztery umowy ubezpieczenia i pozwany uiścił wszystkie należne składki ubezpieczenia (łącznie 9.352,00 zł). Z powyższego wynika, że pozwany na dzień zawarcia umów podał informacje, które posiadał zgodnie z jego najlepszą wiedzą. Brak było dowodów na fakt, iż przy dysponowaniu flotą pojazdów (4 autobusy) posiadał wiedzę co do większej liczby szkód niż jedna na którą wskazał. Zresztą powód też takowej wiedzy wówczas nie posiadał. Dopiero na podstawie oświadczenia pozwanego sporządzono kalkulacje składek i zawarto umowy. Niedopuszczalnym jest zatem czynienie pozwanemu zarzutów, że podał błędne informacje aby uzyskać zniżkę składek ubezpieczeniowych. Fakt, że dopiero w późniejszym okresie powód uzyskał z bazy danych Ubezpieczeniowego Funduszu Gwarancyjnego informacje o tym, że w okresie 36 miesięcy wstecz od zawarcia w/w umów miało miejsce jeszcze jedno zdarzenie (szkoda) nie oznacza przecież, że pozwany o nim wiedział w dacie 24.08.2012 r. tj. zawarcia umów, a tym bardziej że celowo jego istnienie zataił. Strona powodowa sama nie wiedziała bowiem o tymże zdarzeniu w dacie zawarcia umów. Co więcej, brak także było dowodów, że w dacie zawarcia umów przez strony tj. dnia 24.08.2012 r. druga szkoda była już zgłoszona ubezpieczycielowi i że widniała w bazie danych (...).

W nawiązaniu do powyższego nie sposób nie odnieść się do jednoznacznej dyspozycji art. 8 a ust. 1 ustawy z dnia 22.05.2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych która stanowi, że jeżeli ubezpieczający nie podał zakładowi ubezpieczeń znanych sobie okoliczności o które zakład ubezpieczeń zapytywał przed zawarciem umowy ubezpieczenia obowiązkowego i które pociągają za sobą istotną zmianę prawdopodobieństwa wypadku ubezpieczeniowego, zakład ubezpieczeń ma prawo żądać odpowiedniej zmiany wysokości składki ubezpieczeniowej z uwzględnieniem zwiększenia prawdopodobieństwa wypadku ubezpieczeniowego wskutek okoliczności niepodanych do jego wiadomości. Z treści tegoż przepisu wprost wynika, iż ustawodawca wymaga aby okoliczności zatajone były w dacie zawarcia umowy znane ubezpieczającemu. Fakt tejsze wiedzy ubezpieczającego miał udowodnić powód, albowiem to on wywodzi z niego skutki prawne żądając dopłat składek (art. 6 k.c.), czego w żadnej ze spraw połączonych do wspólnego rozpoznania i rozstrzygnięcia nie uczynił.

Powyższe rozważania przesadzają jednoznacznie, że pozwany w sposób należyty wykonał umowy łączące strony.

Ponadto zdaniem Sądu powód nie udowodnił zaistnienia szkody. Jak od lat wskazuje judykatura szkodą jest powstała wbrew woli poszkodowanego różnica między obecnym jego stanem majątkowym a tym stanem, jaki zaistniałby, gdyby nie nastąpiło zdarzenie wywołujące szkodę (vide : Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 11.07.1957 r. 2 CR 304/57, z 22.11.1963 r. III PO 31/63). W świetle art. 361 § 2 k.c. jest przy tym definiowana jako strata oraz utrata korzyści które poszkodowany mógłby osiągnąć. Za stratę przyjmuje się zaś pomniejszenie majątku poprzez uszczuplenie aktywów bądź powiększenie pasywów. Niesłusznie w ocenie Sądu powód zakładał, że zdarzenie ubezpieczeniowe odnotowane w bazie danych (...) jest tożsame ze szkodą lub że szkodą jest pobranie zaniżonej składki. Sąd stoi na stanowisku, że gdyby w wyniku tegoż zdarzenia dokonano wypłaty odszkodowania (co należałoby udowodnić), to wówczas powód miałby prawo do twierdzenia, że poniósł szkodę w powyższym rozumieniu w postaci pobrania zaniżonej składki ubezpieczenia. W niniejszej sprawie powód zaś niewątpliwie nie dokonał wypłaty żadnych odszkodowań. W tym w okresie objętym udzieloną ochroną ubezpieczeniową brak było szkód i nie wypłacano odszkodowań, a tym samym nie powód poniósł żadnej szkody. O słuszności tejsze argumentacji przesądza także treść cytowanego już powyżej art. 8 a ust. 1 ustawy z dnia 22.05.2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych wedle którego ubezpieczyciel ma prawo do „odpowiedniej zmiany wysokości składki ubezpieczeniowej z uwzględnieniem zwiększenia prawdopodobieństwa wypadku ubezpieczeniowego wskutek okoliczności niepodanych do jego wiadomości”. Zatem w niniejszej sprawie aby można zasadnie zażądać od pozwanego dopłat rekalkulowanych składek należałoby dowieść, że wskutek okoliczności niepodanych do wiadomości ubezpieczyciela zwiększyło się prawdopodobieństwo wypadku. Skoro jednak w okresie udzielonej ochrony ubezpieczeniowej na podstawie czterech umów stron (24.08.2012 r. - 23.08.2013 r.) w ogóle nie zaistniał żaden wypadek to oczywistym jest, że tym samym nie mogło zwiększyć się prawdopodobieństwo jego wystąpienia, a więc brak było podstaw do dokonywania rekalkulacji i wzywania pozwanego do dopłaty składek.

Wobec powyższego wszystkie powództwa oddalono w całości w punktach I, III, V, VII wyroku.

O kosztach postępowania Sąd orzekł w punktach II, IV, VI, VIII wyroku oparciu o treść art. 98 § 1 i 3 k.p.c. stanowiącego o obowiązku uiszczenia kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego przez stronę przegrywającą spór, co w niniejszym postępowaniu obligowało stronę powodową do ich uiszczenia. Wysokość zasądzonych w w/w punktach wyroku kosztów opiewała każdorazowo na kwotę 617 zł albowiem na podstawie § 6 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (...) koszty zastępstwa procesowego wynosiły 600,00 zł a opłata skarbową od pełnomocnictwa opiewała na kwotę 17,00 zł.